

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet” közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szent-Miklós-utca 791. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A ref. főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

A hirdetési díjak előre fizetendők.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

M.-Vásárhely, 1874. nov. 24-én.

Korábbi cikkünkben az igazságügyi tárczánál czélba vett káros megtakarításokról szözlöttünk, nem lesz érdektelen, ezzel kapcsolatosan a pénzügyminiszter által tervezett bélyeg- és illeték-főlemelés kérdéseit is emlitenünk.

Tehát egyfelől takarékosság, s másfelől terühsinálás.

E két fogalom valóban talál is együtt.

Helyzetünk desperátusságát semmi sem ilusztrálhatja jobban, mint e két terv egymás mellé helyezése.

Jogszolgáltatásunkat nemcsak az által nehezítjük, hogy a kellő munkaerőt attól elvonjuk, hanem mindjárt reá bélyeg- és illetékfőlemelést is teremtünk, hogy a jogkeresést még a mostaninál is sulyosabbá tegyük.

Hiában, a fő czél a „deficzittól menekülés,” az igazságszolgáltatási politika csak másodrendű kérdés; ezzel nem sokat törődünk.

Igazságszolgáltatásunkat silány jövedelemforrásra kívánjuk lealacsonyítani, eszközül arra, hogy az állam deficit bajai eltávolíttassanak.

Ez is egy szép vidék!

Világért sem csatlakozunk azokhoz, kik az igazságszolgáltatás ingyenességét követelik még a magánjogügyekben is, s nem osztjuk azon theoretikus nézetet sem, hogy az ingyenesség egészen méltányos, a mennyiben a perlekedők, kik ügyüket a forumra viszik, a társadalomnak magának nem kevesebb hasznót szereznek, mint önmaguknak, miután — e nézet szerint — a jogbizottság, a rend, az igazság érvényesítésére közreműködnek, s ez által elősegítik azt, mi az egész társadalom jóllétére üdvös befolyásu.

E nézetet nem osztjuk egyfelől azért, mert az ily értelemben ingyenesség végtelenig szaporítaná a bíróságok teendőit, s a perek oly halmazát idéznék elő, melynek elintézésére az állam elegendő számú személyzetet sem állíthatna; — de másfelől azért sem, mert a törvénykezés bizonyos költségekkel járván, ha ingyen láttatandnak el a perek, azok költségeinek a közadókból kellene fedeztetniük, s így a terüh azokra is nehezédnek, kiknek pereik nincsenek, s kik a bíraskodást igénybe egyáltalában nem veszik, mi pedig nagyon méltánytalan lenne.

Jogos és szükséges is tehát, hogy a törvénykezés bizonyos díjakkal legyen egybekapcsolva, s hogy ezen díjakat csak azok hordozzák, kik azt előidéznek.

De azt, hogy ezen díjak oly magasra emelkednek, miként a költségek fedezésén túl az államnak még külön jövedelmet is hozzanak, ezt legkevésbé sem helyeselhetjük.

Egyáltalában elítéljük azon kormányzati politikát, mely a mostaninál is nagyobb igazságügyi jövedelmet teremt elő, s a törvénykezési

díjakat, illetéket a jeleninél is magasabbra emelni, szaporítani kívánja.

A bélyeg- és jogügyi-illetékek mult évben közel 17 milliót hoztak be, az összes igazságügyi költségei pedig 11 millióba kerültek.

A törvénykezés költségei tehát nemcsak fedezve vannak, hanem az állam az igazságügyből 6 millió hasznót huz.

Az igazságszolgáltatás magasabb politikájával már ezt sem lehet összeegyeztetnünk; annálkevésbé azt, hogy a jövedelmek még magasabbra emeltessenek.

Ez már a fináncz-politikának igazán tulságig terjesztése.

Igazságügyi kifejlődésünk egyik fő akadályát képezte eddig is az önállóság hiánya. Igazságügyünk 1865. óta folyvást az állampolitika szolgája, a politikai érdekek alárendeltje volt.

Illetékes egyének, kik legelőször voltak hivatalba jogi épületünk alapjait lerakni, sokkal többet foglalkoztak a szédelgés politikával, mint igazságügyünk javításával.

Nem kell már most egyéb, hogy a kincstári politikának is uralma alá jussunk, hogy az igazságszolgáltatás, egy bő jövedelemforrásnak tekintessék, úgy aztán igazán szegre akaszthatjuk azon kevés reményt is, mi eddig még a javulás iránt táplált.

Csak még a pénzerdekek tulsulyra emelése hiányzott, ha ez is bekövetkezik, geschäftet csinálunk az igazságszolgáltatásból, s a börzei curusok szerint számíthatjuk annak agióját.

A pénzügyi bizottság nov. 21-ki ülésében tárgyalott a közlek. miniszt költségvetése, melynek rendes szükséglete 12,627,188 frt, rendkívüli 5,865,065 frt. Jelen volt a közlekedési miniszter gr. Zichy József. Az előadó kitünteti különös összeállításban az 1874. évre engedélyezett költségekhez képest a miniszter által 1875-re előirányzott megtakarításokat, melyek 8,600,000 frtra rugnak, és ennek folytán azt hiszi, hogy a központi igazgatás költségeit még az összes miniszterium e tekintetben való nyilatkozata előtt tárgyalni lehetne, miután az első, második és harmadik czim alatti kiadások szoros összeköttetésben vannak. Zsedényi elismeri, hogy a miniszter segíteni igyekezett azon a roppant bajokon, melyeket épen ezen miniszterium kezelése idézett elő; de nagy sajnálattal indokolásából azt látja, hogy miután a miniszter sem az adminisztrációra terjedő reformoknak praedjudikálni, sem problematikus eredményü kísérleteket ajánlani nem akart; a reformok mellett nem szólalhat föl. Ezen tárczának két, majdnem különálló központi igazgatása van 473,000 frtnyi költséggel: a miniszteri és főfelügyelői, holott nem tudni, hogy mire való az államtitkári, 3 minisztertanácsosi és 10 osztálytanácsosi állomás, ha ezen személyzet a főfelügyelői központi teendőit sem végezheti.

Széll úgy látja, hogy a miniszter megtakarítást tett ugyan a segédfogalmazói és segédmérnöki állomások iránt, de a felsőbb rangú állomásokat azon számban hagyta meg, melyben akkor voltak, mikor a most már kész magán- és államvasutak épülőfélben voltak. Lehetsen ugyan, hogy a bizottság már most a közigazgatási rendszert önmaga eszközlésbe vegye, de azt hiszi, hogy

ennek megbeszélése mégis némi irányul szolgálhat a költségvetés megbirálására és egyszersmind tisztázza a miniszteriális körök illető nézeteit. Most nem építünk új vas- és államutakat, s így követelhetjük, hogy a miniszter számot vessen azon helyzettel, melyben az országot most látja. Mostani tenndői nem egyebek, mint a létező köutak, vizimunkák, vasutak kezelésének felügyelete, a függő kérdések lebonyolítása, ezek legalább hat osztályban tárgyalhatók. A miniszter azt válaszolja, hogy a személyzet számát, a mennyire lehetett leszállította, de 1875-re úgy, mint Széll kívánja, le nem szállíthatja, főleg azon tekintetből, hogy még igen sok függőben maradt ügyek lebonyolítandók, melyek épen a legjobb erők kihasználását követelik. Wahrmann nem hiszi, hogy épen ezen függő ügyek oly stadiumban legyenek, melyek a minisztrealis személyzet tömeges működését igényelnék, mert most csakugyan szűkebb körben tárgyalatnak. A megtakarítást addig halasztani, míg a rendszer gyökeresen megváltozik, annyi lenne már most, mint semmit sem tenni, miután azonban a munkakör kiszabása a minisztert illeti, a bizottság csak általános levonást indítványozhat, annak alkalmazását a miniszterre bízván. — Simonyi észrevételére a függőben lévő vasuti leszámításra nézve a miniszter azt feleli, hogy a kérdések még nincsenek azon stadiumban, hogy elhatározzák a képviselőház elé terjeszteni lehetne. Zsedényi azt is indítványozza, hogy miután a miniszter Széll indítványát el nem fogadta, a központi igazgatás költségére irányzott 228,330 frtból 48,330 frt levonassék. Horn kéri a minisztert, hogy a levonások iránt hétfőig nyilatkozzék. A miniszter erre azt válaszolja, hogy 1875-re megtakarítást nem eszközölhetne, de ha a bizottság valamely összeg erejéig a személyes járandóságot leszállítani kívánná, akkor ezt csakis 1876-ra teheti kilátásba.

Az adóügyi bizottság két héti szakadatlan ülés után befejezte az adókezelésről szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását. A folyó hó 21-ki ülésben Tisza Kálmán módosított indítványa fogadtatott el, mely szerint a pénzügyminiszter felhatalmaztatott, hogy a hivatalnokokon kívül szükség esetén végrehajtókat is alkalmazhasson. Végül elfogadtatott elvileg a külön illetékszabási hivatalok felosztásának eszméje.

Jogi szemle.

Perújítási kereset.

A gyakorlati életben — nézetem szerint — nem elég határozott álláspontot foglal el a trs. 319. §-a, főleg, ha azt a ptrs. 64. §-ével összefűzve tesszük vizsgálatunk tárgyává.

A perújítás általános természete, melyet a polg. trs. szelleme is megerősít, azon viszonyból magyarázható ki, melyben az anyaperrel áll.

A perújítás egy már törvényszerűleg lefolyt peresügy újabb vitás állapotba helyezése; önmagában önállóságot kell ugyan, hogy feltüntessen; de nem tagadhatjuk meg tőle azon jelleget, hogy egy tévedésből, hibából, vagy bűnös cselekvényből származott hátrány eltávolítását czélozza.

Egy biztosíték ez arra, hogy a per bevégezhetővé végett szükséges alaki szabályoknak az igazság ne legyen áldozata.

S ha egy ily kereset föllállítását szándékozzuk, aligha nem találunk erre nézve a trs.-ban ellentétes elveket letéve.

A 64. §. ugyanis világosan kimondja azt, hogy a keresetben a tények határozott előadása mellett egy oly zárkérelmet kell föltüntetni, mely a trs. 256. §. alapján végrehajtható legyen és azon kívül a trs. 152. §. szerint minden állítást törvényszerűen bizonyítani kell.

Ugyde a bizonyítási különbség elméletileg igen nagy a között, midőn felperes, vagy alperes a perújító, mert az rendesen új bizonyíték, vagy kimutatott bűnös cselekvény alapján, ez sokkal többször ügyvéd hibája és igazolás elmulasztása miatt újítja meg perét.

Alperes például a 111. §. alapján makacsságilag marasztaltatott el; igaz ugyan, hogy e per az által lejárt, mit a trs. 323. §. szerinti végrehajtás is igazol, s így ennek megújítását inkább lehetne új pernek nevezni; de, ha figyelembe vesszük azt, hogy az ügyvéd hibája miatti perújítás rokon-természetű az igazolással, rokon-természetű a visszahelyezéssel; s ha tekintetre méltatjuk azon határozott tényállást, mely szerint alperes önvédelmen kívül hagyása képezte az első ítélet kedvezőtlen eredményét: egy oly viszonyt látunk ez által fölmutatva, mely tisztán utal az alapperre, azzal lánczolatyszerű összefüggést tár fel előttünk s inkább a védelmi álláspontra tör, mint a 64. §-ben jelölt bizonyításra.

A dolog nagyon világos lenne akkor, ha pl. szerződés teljesítése lenne az alapper ítéletének tárgya, mert akkor alperes az ellenkezőt petitumában kívánhatná, az igaz, hogy az eszközölt végrehajtás után nem sok eredménynyel; de azon eset jöhet elő, hogy felperes fekvők tulajdonjogát követelte, azokat megnyerve az átadás el is rendeltetett; már most alperes nem várva a hosszas végrehajtási processus végeredményét, a pert határozottabb bázisra fektetve, megújítja; ámde itt jön a lényeges kérdés. Ha alperes birtokában van még a fekvőnek, akkor ő nem kérheti a visszabocsátást, mert ellenfele jogosan védi magát azzal, hogy alperesnek ép birtokában van a követelt tárgy s így perét vesztí; másfelől, ha nem kéri azt addig, míg ez új per lejár, felperes a végrehajtást eszközli s alperes a nyert ítélet mellett fekvőit visszavenni nem képes. Igaz ugyan, hogy a kereset beadásakor létező állapot az irányadó; de, ha akkor az ellenfél által megnyert ingatlanok birtokában volt: nem kérheti a birtokban tartást s annálkevésbé a birtokban tartást, míg azonban újított per lejár, a birtokot átadni kénytelen ellenfelének, s ő annak végén a kedvező eredmény esetében megnyeri ugyan a jogot, de az időközben átbocsátott birtok visszaadásáért új keresettel kell fölépnie. E kettős per előidézésén az által lehetne segíteni, ha perújítónak megengedhetnék azon föltételes petitumot venni keresete tárgyul, hogy: azon esetben, ha jelen

alperes a birtokot addig kezére venné, illetőleg végrehajtáná: újító felperesnek joga legyen a végrehajtást a költségeken kívül ez irányban is kérni. Ez által elhárítva lenne a kettős, s a lehető haszonvételi követeléssel a hármas per; mi az igazságszolgáltatás gyorsítására nem kis mértékben folya be.

De, visszatérve a szorosan vett perújítási kereset felállítására, azon összefüggésről fogva, melyben ez az anyaperrel áll, újító jogosan állíthatja keresetét ép azon alapokkal szemben, melyek főleg makacssági ítéletben ellene használtattak, s midőn ő egy látszólagos pozitív irányban kellene, hogy haladjon keresetével, ugyanakkor reflectálnia is kell az anyaperre. A trs. 64 §-e szerint határozott tényeken alapuló követelést kell bizonyítani, míg a perújítás szelleme szerint a lefolyt per ellenkezőjét kell kimutatnia, s bár az újításnál ép a cselekvény fogalma kellene, hogy első sorban az irányadó legyen, s megengedhetőnek kellene tartani azt, hogy az ily esetben perújító a kereset helyett ugyanazon joghatás mellett fellépését ellenirat alakjában terjeszse be az eshetőleges végrehajtás bekövetkeztére fennebb mondott petitummal, mégis törvénykezési rendtartásunk elég határozottan constatalja azt, hogy a perújító is minden esetben — tehát contumac alkalmával is — keresetét függetlenül, teljes bizony felállításával kell, hogy előadja.

Összes nézetünk tehát abban öszpontosul, hogy a makacssági ítélet folytán kezdett perújítási kereset nem az általános kereseti bizonyításokkal, hanem a perújítás szellemével összhangzólag az anyaperre feleletkép, elleniratkép állíttassék fel, s a fennebb jelzett feltételes zárkivánnalommal ellátható legyen.

— * —

A „Szé hely Hirlap“ 93-dik száma alatt megjelent „Jogi szemle“ alatti cikkekre.

A cikk által felvetett nehézség teljesen meg van oldva a benne idézett m. kir. igazságügyi miniszteri rendelet utolsó tételével, mely hivatkozik a trs. 144. §-ra.

Mely, ha összevettetik a trs. 62. §-ával, világos, miszerint a m.-vásárhelyi kir. tábla területén a váltó- és községi törvényszékek által elrendelt végrehajtások foganasítására a királyi járásbírók nem illetékesek s bírói hatáskörük kizárja az abba való beleavatkozást, még akkor is, ha a végrehajtást a cs. kir. törvényszék rendelte volna el.

V. H.

Maros mellől 1874. aug. hóban.

A Bethlenianum fehérvár-n.-enyedi collegium nebánstvírág.

(Folytatás.)

Remélem J. V. és társai, ha okuk is volt némi részben hetvenkedőleg föllépni, mert a „Protestáns Közlöny“ valóban nem protestáns szellemű, némely értekezéseire Enyedről, talán resteskedő, vagy a felhívókat helytelenül lenéző, illetékes és a sértést maguk és a nem erőteljesen vezetteik, érdekének megfelelő kötelezett helyekről feleletet nem kaptak, a fennebbi tárgylagos és nemzeti színezeténél fogva hosszas fölfejtésben, értekezésnek már szept. 5-ki 203. száma „Hon“-nak, országosan tisztelt fővárosi lapnak érdemdús, hazafias és törvényesen buzditó bírálatában, valamint közelebből a háromszéki egyesült egyházak comunitásától, a maroszéki és nagy-enyedi egyházi kerülettől és a n.-enyedi főiskola lelkes és derék főgondnokai- és tanáraitól ki-elégítő feleletbe részesültek eddig is; teljes hit táplál az iránt még, hogy Erdélynek minden tanulmányozói és egyházi képviselői gyűlései hasonlóban részesültek; s meggyőződést szereznek az illető urak maguknak arról, hogy valamint a sárral dobált tanárok és népek, meg főgondnokaik, ugy a valóban kiméletlenül nagy részben és méltatlanul a legfeketőbb színre festett erdélyi református papság és birtokos osztály nemes öntudatával bir hivatásának, ovakodik az álfénytől, irtózik a nagyvárosos nevelt akárhány leendő lelkészétől; és a nagy-enyedi tanoda védésében, meg ezutáni tetteikben elegendő bizonyítványt adják, hogy a midőn egyfelől a törvények alapján és a nemzeti szükségességeknek megfelelőleg a nagy-enyedi főiskolát teljes fölvirágzásban tartatni és ennek és minden ekklézsiának javait sérthetetlennek határozzák, ugyanakkor másfelől félre dobva minden eddigi hol párt, hol előljárói, hol más színezetű befolyásokat, a melyek mindannyiszor szabadságukat, jóllétüket és csendességüket koczkaztatták, ezutáni főmunkásságuk, teljes és öntudatos törekvésük egyedül oda lesz irányozva, hogy a reájuk bizottak a nemzet összege, a törvény és igazság útján járva, a szellemi és vagyoni gyarapodásban azon tökélyre jussanak, hogy a jót és nemest, a hazát és nemzetiséget tisztelve imádják, ezeknek megvédett ortalma alatt függetlenség azon szükségelt állásba jussanak, melyről a midőn a körülményeket meg nem fontoló szemrehányásokat bátran visszaütisítják, ugyanakkor a Jézus egész életén követett elve szerint, melynek ők hű apostolai kell hogy legyenek, az igazságot és törvényességet tanítják, pártolják és minden időben, mindenivel szembe bátran és nyílt sisakkal oltalmazták; ekkor is lesz az

TÁRCSA.

A halálraitélt. *)

Az emberi életnek, bármily közel van a halálhoz, s bármily bizonyos legyen az, rendszerint már kialvó életlámpája még mindig csillog; a remény, a fölépülés lehetősége, vagy legalább néhány napi, vagy heti nehéz lélekzés közt, addig, míg a haldokló álmában, vagy szerencsés önkívületben, talán boldog látványoktól derítettve, szemeit az utolsó álomra lezárja, a nélkül, hogy tudná. Igen, némelyik lázasan beszél a körülállókhoz mindazon szép dolgokról, melyeket tenni szándékozik, mihelyt ismét egészséges leendő, míg végre felejtí, hogy az új remények és föltételek elkezdett mondatát be is kell fejeznie, miután elalszik melléttök, hogy többé soha föl ne ébredjen. Ez okból a természetes halál a haldoklóknak nem okozza azon ijedelmeket, melyeket az egészséges és élő ember magának képzel. Maga a katona, kinek ágyudörgés, golyózápor és szuronyok közé kell rohannia, elsőbb a csata zavart felindulásával bir s csak azután az önmagára vonatkozó azon reménnyel, hogy nem minden golyó találja meg emberét és hogy élve szabadulva, érdemjellel jutalmaztatik.

Mi nem akarjuk az emberi természetet kicsinyleni és megengedjük, hogy nemes és erőlyes természetűek, több mint ezer esetben határozottan és erőlylyel szembe álltak a halállal, sőt annak élébe mentek; de meg is vagyunk győződve, hogy a remény az életben maradásra sokkal szükségesebb hősi és életveszélyes bátorságu tettek kivitelére, mint a magát dicsérni szerető ember állítani szokta. Az életveszélylyel kivitt nagy tettek szám-

talának, megengedjük. De hősi tettek, előre látható és elkerülhetlen halállal, Curtius-tettek rendkívül ritkákka lesznek, ha azokat — mi lélektanilag szükséges — le-számítjuk, melyek lázas életgyűlöletet, vagy egy bizonyos még iszonyubb haláltól félelemből származnak.

Egy angol lelkész bizonyítványával birunk, ki több évtized alatt a halálra ítélt gonosztevőket a vesztőhelyhez kísérte, ki ilyképen százakat kísértett meg a bizonyos halál előtt hat nappal a halálra előkészíteni és mindig hiába: mert minden ily elítélt egész a vesztőhelyig minden életerejét a megkegyelmeztetés reményére öszpontosította és az ily hat nap iszonyu kínait csak így volt képes elviselni.

Habár több esetben — mondja — az elítélt a halálos ítélet igazságát elismerte — természetesen az ily elismerés kétes volt, miután többnyire részvétgerjesztés és megkegyelmeztetésre volt irányozva — mégis teljesen hihetetlen- és iszonyúnak tetszett előtte, hogy emberek, kiknek hatalmukban van enbertársuk életét megmenteni, azt oly botrányos, az egész emberi társaságot megszégyenítő módon megfoszszák attól. Hogy a börtöneljárók, ellenőkben oly emberiesek, sőt előzékenyek — mint minden véglegesen elítélt irányában — hogy a kormány, a királyné és jóságos anya, a nemzet, a keresztyén világ nyugodtan engedték történni, hogy egy ember a szabad ég alá vezettessék egy kíváncsi tömeg közé, hogy nyakánál fogva felfüggesztessék, míg meg nem hal; mindez nemcsak lázasztónak, hanem megfoghatatlannak tűnik föl előtte, habár tudja, hogy előtte már százak, ezrek végeztettek ki hasonló módon. Kétségbeesett bátorsággal zárja le szemeit a bizonyosan rá váró sors előtt, meddig csak bírja, az utolsó éjjig; nem ritkán egész azon pillanatig, melyben a kereszterenda alá kell állnia és a pamut-sapka arczára húztatik. A legtöbb esetben a szerencsétlen minden bátorságát a megkegyelmeztetés ezen lehetetlen pontjába helyezi. Csaknem mindig okaim voltak a vallási

szükséglet becsületességében kétkedni és az elítélt figyelmét „fontosabb dolgokra“ fordítani. „Fontosabbakra?“ — gondolja az. Vajjon mi lehet egy emberre nézve fontosabb, mint azon kérdés, vajjon a legközelebbi hétfőn, vagy kedden, reggel, talán egy óra mulva kivégeztetni, vagy élni fog?

Igy ir az öreg angol börtöni lelkész.

Továbbá írja: „Én félek, hogy némely tisztességes személyt selyem nyakkendővel, nyakán kötél helyett; föllázítok, midőn véleményemet kimondom, hogy az elítélt gonosztevők e lelki állapotát sem természetellenesnek, sem kárhóztatónak nem tartom. A gonosztevők többnyire nevelés és iskolázás nélküli emberek, vallás és hit, tudás és erkölcs nélkül.

A társadalom, az állam elhanyagolta őket („a gonosztevők az állam saját gonosztette“ — mondja Bettina). Ily gonosztevők soha sem gondoltak egy nagy „jövőre“, soha többre, mint legközelebbi, legközvetlenebbi szükségleteik- és szenvedélyeikre. Lehetetlen ily természeteket hat nap alatt erkölcsi hőskökké és vallásilag felmagasztaltakká átváltoztatni. Ezenkívül, ha a szerencsétlenek, kikkel dolgunk van, egy mindent elnémitő ijedtség által kinoztatnak, mely csak percekre az örült remény, enyhítés, vagy kegyelemrei kilátás által szűnik, hogy azután annál iszonyubbán égessen az erek közt és zúgjon a fülekben, megfeythetjük magunknak vallási fáradozásaink hiábavalóságát. Nem szölok földadatunk kinosságáról, mint kell a szegény bűnös kinjait látnunk, remegő reményeit, melyek emelkednek s alászállnak, hogy utoljára irgalom nélkül elfojtassanak, ugy a kalitkába zárt madár hiábavaló röpkedéseit és kétségbeesett szárnycsattogásait. Ha tőlünk, börtöni lelkészekről függne, bizonyára nem volna már halálbüntetés.

(Folytatása következik.)

*) E mutatóványt Hang Ferencz „hazai és külföldi bűnesetek és fenytő porok érdekes gyűjteményé“-ből közöljük. Szerk.

ő világuk, nem e világi, örökös, üdvös és hatalmas; nem csak meghunyászkodva, szegényen visszavonulva, minden méltatlanságot eltűrve, mások érdekeparancsának készséggel szolgálva. 572 lelkész és 602 tanító, protestáns és körülményeink, segély nélküli állásunkhoz mértén mivel férfiú, egyesített nemes akarat és hűveknek kiérdemlett szeretete által gyámolítva, irányadó hatalommá válik, ma megszégyeníti kisebbségét és ha Jerikó falai mögé vonulnak is, szellemi és erkölcsi hatalmuk és befolyásukkal az alá temethetik őket. A lelkes és értelmes tanítás, vallásunk elvei szerénti egyik más védési, segédkezési, nemes alapokra gyökereztetett felebaráti szeretettel, úgy egyik a másik közt, valamint 333,069 lelket meghaladó hűvek közt egyetértést, egységet teremtenek, melyet semmi hatalom keresztültörni, részeiben is eltántorítani nem fog.

Miután e fölszólalása ezen fontos ügyben a körülmények miatt, melyeket fennebb érinték, csak több darabokban volt közölhető, s ennél fogva főpontjai tán elfuthattak azon olvasók figyelmét, a kiknek számára főképen írást, mint első, a ki szerencsés valék e fontos hazai és nemzeti kérdésnek a közvélemény előtti bírálataiba bocsátkozni, szükségesnek tartom iratom főpontjait a következőkben összeszorítani:

a) Iratom rendén tanusítottam, hogy a Bethlen főtanoda tanítási, nevelési és gazdasági minden ügyei, személyi és peres kérdései, a fő- és algondnokok és tanárok egymás közt véglegesen kiegyenliteni, elhatározni jogosítottak és kötelezettek is a hatásuk és hatalmuk alatt álló közegek felhasználásával: a miből folyik, hogy minden idegen rendező hatalom és befolyás költségeit a tanulmányi alap nem fedezheti, nem hordozhatja.

b) Tanusítam, hogy a papi képezdét, theologiai tanszékeket, törvény, alapító fejedelmi rendelkezés, 1622-dik éven kezdve 252 éves együtt élés által szentesített gyakorlat, nemzeti és vallásos szükségesség parancsolják örökre Nagy-Enyeden hagyatni, tartatni.

c) Bebizonyítam hazai, nemzeti létünket és a tulajdonjogot biztosító, gyakorlatban álló törvényekkel, többször megújított egyházgyűlési rendeletekkel és megint százados gyakorlattal, hogy iskoláink és névszerint a nagy-enyedi Bethlen-főiskola és minden ekklesiák fekvő javai, jövedelmei, végrendeleti alapítványai ezen főiskolától, az ekklesiáktól és minden más alapítványi helyektől el nem szakaszthatók, más helyütt föl nem használhatók, alapítványi érdek- és rendelkezéssel ellenkező semmi nemű célzatra és végrendekezés szavaitól elütő más helyen segédkezésekre, költségek fedezésére stb. nem fordíthatók.

d) Bebizonyítam az alapító legdicsebb fejedelemei rendelkezésével, kanon törvénnyel, egyházi rendeletek- és határozatokkal, egyházunk és az ausztriai felsőleges uralkodóház, király tag közt eszközölt megállapodás, végrendeletek és az enyedi Bethlen-főiskolától húzott fizetés, a papi képezdének Nagy-Enyeden lenni és itt maradni kellett, meg püspökünknek a képezde mellett folytonosan lenni kellett indokán; miszerint az erdélyi ev. ref. püspöknek Nagy-Enyeden kell lakni, a mely érdekbe meg nem változtatható végrendekezés szerint terjedelmes úri lakásáról is rendelkezve lett.

e) Tanusítam, hogy a nagy-enyedi főtanodának jövedelmei teljesen fedezhetik, az alapító fejedeleme és nemes tetteiben nemes feláldozással követő más végrendelek és alapítók elvei szerint a nemzet szükségének megfelelő akadémia költségeit Nagy-Enyedeni székhellyel; igen, főképen költségeit a csak közelebbi években itten beszüntetett jogi tanszékeknek.

f) Tanusítam szükségességét nemzetiségünk fölénye érdekében, mennyire mellőzhetlenné vált már is a hazai, köz, polgári, pénzügyi és minden más törvényeknek N.-Enyeden visszaállítandó jogképzett tanárok általi, azonnali alapos és gyakorlati tanítása.

(Folytatása köv.)

K ü l f ö l d.

Károly Ferdinánd főherceg ő fensége f. hó 20-án délután fél négy órakor meghalt. A boldogult ágya mellett voltak neje: Erzsébeth főhercegnő; gyermekei: Frigyes, Károly István és Ödön főhgek és Mária Krisztina főhgnő; továbbá, testvérei: Albrecht és Vilmos főhercegek és Mária főhgnő: Rajner főhgnő neje. A magas halott földi részei 22-én este külön vonattal Bécsbe vittek és tegnap a kapuczinus-kriptába ünnepélyesen elhelyeztették. A főhgi család 21-én távozott Seelovitzból. A császár király ő felsége ezen alkalomból 16 napi udvari gyászt rendelt el, mely 23-án yeszi kezdetét.

Rokitensky professor s két udvari hivatalnok Seelovitzba útaztak.

A grátzi főtv.-szék elnökül Wasen van kinézve. Rómában 12 tanácsos kinevezése váratik, a kik közt Verdi zeneszerző neve is említettik.

Bayonnéból írják, hogy a kiindult spanyol hajócsapatok, kedvezőtlen idő miatt visszatértek és a nem remélt korai visszatérés miatt, élelmiszerekben hiányt szenvedtek.

Bukarestben e hó 26-án Mihály vajda lovaszobra a boulevardon, a fejedelmi pár, minden fejedelmi és katonai hatóságok, a diplomáciai testület és nagy néptömeg jelenlétében lepleztetett.

Az olasz választások bevégeződtek, s a kormányra nézve különösen kedvezően ütöttek ki, mivel pártja nem jelentéktelen többségben van, azonban Olaszhon sajátos parlament-viszonyainál fogva, a többségre nem lehet támaszkodni, egyfelől, mert ritkán tart össze, hanem egész önkényűleg árnyalatokra oszlik és másfelől, mert a képviselők nagyrésze az ülésben nem vesz részt.

H i r r o v a t.

— A királyné ő felsége nevenapja Gödöllőn is szokott ünnepélyességgel tartatott meg. A helység nagyrésze a névünnep előestéjén ki volt világítva, a körül lévő dombokon örömtűzek lobogtak szerte szét, s mindhárom hitfelekezet imaházában ünnepélyes mise tartatott.

* A főváros utcáit közelebről látták el új magyar feliratu elnevezési táblákkal.

— A Kisfaludi-társaság e hó 25-iki programja következő: Zichy Antal „A kényeztetés rosz” című novellát fogja felolvasni; Bereczik Árpád bemutatja a „Házasítók” című legújabb vígjátékából az első felvonást; Székács József Horátius ódáiból; Szász Károly Goethe kisbetei költeményeiből fog felolvasni.

* Városunkban közelebről ismét tolvajsági kísérletek történtek, tervük azonban a háziak — (de nem a rendőrség) — őrsége miatt nem sikerült.

— A „nemzeti párt” gyűlése, mely a Teleki-téka épületében tartandólag mult vasárnapra volt összehívva: nem tartatható meg. Ugy halljuk, hogy gróf Toldalagi Mihály, ki a gyűlést összehívta s talán, mint korelnök vezette volna, hirtelen roszul lett s ennek következtében a városról elutazott falura. A váratlanul bekövetkezett roszullét következménye volt az, hogy a meghívott tagok, nem értesülhetvén a gyűlés elnapolásáról elég szép számmal jelentek ugyan meg helyből és a vidékről, a Teleki-téka épületében, de csakhamar minden eredmény nélkül oszoltak és távoztak el. Egy újabb gyűlés napjára a jövő esztőtörtök van kitűzve s ez alkalomra — úgy hisszük — gondoskodva van arról is, hogy netalán bekövetkezhető véletlen események ne szolgáljanak akadályul a gyűlés megtartásában.

— Felhívjuk a királyi törvényszékek figyelmét, miután városi tanácsunk az ilyesekre rég személt hunyt és reményünk sincs az ébredéshez, azon körülményre, miszerint városunkban a kereskedői cégek egyre-másra születnek és változnak anélkül, hogy cégbejegyzés történne; a szédelgés megakadályozása, úgy állami érdekek szempontjából a registratiót elvárjuk.

— Rendőrségünk erőlye a házard kártyajátékot, az erről ismeretes piaczori kávéházban, a késő éjji órákra szorította, mely haladás többeket gondolkozóba ejtett.

— Ezzel kapcsolatosan megemlítésre méltónak tartjuk, miszerint éber rendőrségünk, a mindennapi apró tolvajlások és betörések elhárítása végett, javaslatot készül letenni a városi képviselőtestület asztalára egy ujonnan föltalált zár terjesztésére és a „kuvaszok” szaporítása iránt.

* Abrudbányán az ügyvédek száma egygyel szaporodott. Filep Sándor jeles képzettségű kir. aljárásbíró állomásáról lemondván ügyvédi irodáját megnyitotta. Ajánljuk a tisztelt közönség figyelmébe.

— Poul Maurice, a „Rappel” szerkesztője, nov. 13-án veszté el nejét s a Páris irodalmi és művészi köreiből nagyra becsült nő temetése polgári uton folyó hó 15-én történt. A sir fölött Hugo Victor mondott beszédet, melyből a következőket — a „Reform” után — közöljük: „Az ókorak megvan a római nője, az ujkoré a francia nő. Páris ostroma megmutatta, hogy mire képes a nő: volt bennök méltóság, szilárdság s minden nyomort és nélkülözést békén tűrték és a szükségben is nők adtak kedélyt az életnek. A francia nő lelkének alapján csodás vegyülekkel a család és a házasszeretet képezi. A nők ideálját találják némelyek Jesaiában, mások pedig Juvenalban: Páris hölgyei mindkét ideált megvalósították.

Volt bátorságuk, mi több a vitézségnél és türelmük, mi több a bátorságnál. Szemben a veszéllyel rettenthetlenséget és gyengédséget mutattak. A kétségbeesett harcosokat egy mosolylyal fölbátoríták. Mindennel szembeálltak. Oh, tiszteljék Párist, mely ily férfiakat és nőket mutatott föl! Boruljunk térdre a szent város előtt! Páris bámulatos ellenállásával Franciaországot mentette meg, mely Páris megalázásával megöletett volna, és Európát, melyet Franciaország halála lealázott volna. „Beszédek végén, Hugo Viktor, mintegy hitvallását fejté ki, mely nem igen fog tetszeni a Rappel olvasóinak és közönségének, mondván: „Fogadjá be a végtelen lény e halhatatlan lelket sátorába! Az élet csak talány, a halál a megoldás. Ezért mondok egy istenhözadót tele reményekkel. A sir nem sötét, sem üres. Ellenkezőleg, ebben van a nagy világosság. Az ember is, ki itt beszél, már e lakás felé fordul s az embernek, ki, úgyszólván, nem is e földön van már, megvan az a joga, hogy a sir világosságánál a végtelen mélyében üdvözölje a megmérhetetlen lényt, az isten.” Franciaországban tapsolni szoktak a gyászbeszédeknel is és így igen természetes, hogy a nagy közönség az öreg szónok beszédét gyakran félbeszakította „éljen Hugo Victor, éljen a köztársaság!” fölkiáltásokkal.

— A „Földművelési érdekeink” 55. száma következő tartalommal jelent meg: A Tiszavölgy birtokosaihoz. II. Kenessey K. Sok ily lelkész a hazának! Mintzer-szivattyúk. (Három ábrával.) Az ih.-berényi kiállítás. I. Gazdasági tanügy. (Gazdasági tanintézetek növényeinek száma.) Bel- és külföld. A petroleum, mint gyógyszer, veszélyes is lehet. — Az alföldön eddig eszközölt befásításokról. — Tyukászat. — Amerikai szőlőveszők kivitele. — Dohány-ipar Északamerikában. — A gazdasági gyárak terjednek Indiában. — A gróf. — Attems-féle zöltség és magtermelési állomás Szt.-Péterben, Grác mellett. — Erdőpusztítás Északamerikában. Hal és tollas baromfi tenyésztés Chinában. — Az eperfa héja. — A fenyőszű. — A legnagyobb orangeria. — A világító légszesznek a növény életére való befolyása. Egy borpince. — A madeira bor. — Állat és növényhonosítás. — Kertészet. — Sport. — Vegyes. Hónapos retek minden évszakban. — A takarmányrépa-termelés. — Levelek a szerkesztőhöz. — Harminezketű. — Vásárhely Géza. — Szakegyletek működése. — Vidéki tudósítások. — Tállya. Tapolca. — Abauj Pápa. Szepesből. Neszely. Pályázatok. Tudósítás az időjárásról. Üzleti hírek. Statistikai kimutatás. A gabnatozsde forgalma és árai. Budapesti marhavásári forgalom. Budapesti értéktőzsde. Budapesti piacz. Gyapju: Budapest. Huspiacz: Bécs. Páris. Magázlet. Vidéki üzleti hírek. Győr. Sopron. Ungvár. Gyöngyös. Losonc. Debreczen. Kolozsvár. Maros-Vásárhely. Hirdetések. Előfizethetni egész évre 6 forint, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Légrády testvéreknél, Budapest, V., nádorutca 5. szám.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1874-dik évi nov. 23-án és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő

(Folytatása és vége.)

Pipos Péter k. t. r. b. által.

Özv. Román Simonné özv. Gots Józsefné e. felhívási pere, Kászonyi Sándor és neje Simai Csasz Katálin e. 3300 frt, hosszuaszoí ev. ref. egyház Bartha György e. 3 évi papibér, Binder Sára Barth Stéfán e. birtokháritás, Demian Ghitia Moldován Nicolai e. 120 frt, Tornu Vaszie Peculaea Nicolai e. 18 frt, Ungur András Myha Frigyes e. 50 frt, Morenó Samu Gunesch Mihály e. 100 frt, Pacala Maria Visa Szina Nicolai e. vizsh., Taflan Moisse Sofia s t. Trimbiteasiu Juon ellen sommás vizshelyezés iránti perük.

Petri Ádám k. t. r. b. által.

Muntyán Vaszie özv. Hobian Eufuzina e. egy ház, Józsa László s társai Koza Vaszie s társai e. 1222 frt 88 kr, Tolnai Gábor Dajka Czudar Pál e. haszonbértől elmozdítás, Simon György László Gergely e. som. vh., Iszlai Elek Blága Zsuzsanna s társai e. som. vh., Nemet Ferencz ifj. Gáspár Zsigmond e. 3 véka rozs és 5 frt, Márk Mihály és neje Mirese Ferencz e. 225 frt, Benedek István Márk Mihály e. som. vh. iránti perük.

Istvánfi Pál k. t. r. b. által.

Veisz és Polák cég Vermescher Orendi s t. ellen 1042 frt 47 kr, Dájbukát Emánel Márton István ellen 276 frt és 47 frt, Puju Dumitru Anna Gödri Már-

ton és t. e. igény pere, Sebesiánu József Bábu Miklós e. 1 frt, Kremer Sámuel Rác Miklós s t. e. önkéntes adakozások, Czezar Rózália Péter Áron s t. e. 68 frt és 20 frt, Szakács János Musi Samu e. 18 frt 89 kr, Pántya Antonia Duma Vaszília e. 8 frt, ifj. Melich István Theil János e. 300 frt, Juhos János Tasnádi Gy. Pál és t. e. igénypere, Nagy Mihály Sebestyén Jakab e. 9 frt 36 kr, Rosenfeld Simon Csergedi János s t. e. 55 frt s jár., Kosch György s társai Rosenfeld Lipót e. 53 véka 15 kupa rozs s jár., Bajos György Schuller Frigyes és t. e. 100 frt s jár. iránti perük.

Ilyés Károly k. t. p. b. által.

Triska István Triska Makaria e. egy föld kiadása, Lemhényi Bálint József s társai Salátia Mária és Juliánna e. telek feljegyzés, Horváth Dánielné gr. Tóldi Kata Maurer Károly e. szerződés bekeblezése, Vinkler János a n. enyedi gőzmalom-társulat képviselője Echstein Ignác s neje Munkács Regina e. 12000 frt biztosítása, Colesin Stanu Vojuszu George és neje e. 115 darab arany, Klein Mórincz Konez György e. fekvők eladása, Lang Sámuel mint Hiemesch György hagyatéka gondnoka özv. Imrich Jánosné Albert Eliza e. 1260 frt előjegyzése, Borsos József gr. Teleky Lujza e. tulajdonjog, Szánd Gligor Szánd V. Szalonia e. tulajdonjog, Veinberger Pál Kirschner Jakab e. zálogjog kitörlése, G. L. A. Ottó Puskás József hagyatéka e. 251 frt 40 kr, Balla Zsuzsánna Stampf Károly és neje e. zálogjog, G. Auken s t. czég Veinberger S. e. 1221 frt 6 kr, Rézi Sándor Zsidó Sándor és neje Molnár Stéfán e. igényper, Ményhárdt Mózes és Szőcs János e. zálogjog, Szőcs András neje telekkönyvi bekeblezésért, Pórr Ede Pap Apostol e. 632 frt zálogjog átkeblezése, Hessheimer F. L. czég Pap Apostol hagyatéka e. 124 frt 28 kr, Feiter Eliza karácsonyi Tivardarné Konez János Jakab András és Borbára e. birtokkiigazítás iránti perük.

III. Tanács büntügyekben.

Nagy Samu k. t. r. b. által.

Monea Achim sulyos testisértés, Varga György becsületsértés, Bernád Gidálina becsületsértés, Bota János becsületsértés, Lükös József becsületsértés iránti büntügy.

Vajda Simon k. t. r. b. által.

Puntyán Dumitru s t. tolvajság, Pepelea Juon s t. Pepelea Juon s t. nehéz testisértés, Nám András nyilvános erőszakoskodás, Gritol Antonie s t. tolvajság, Simó Sándor s t. kihágásos ügye, Eichhorn Sámí s t. becsületsértés, Marjutza Iliszia kihágásos ügye, Ádám George kihágásos ügye, Albert Istvánné kihágásos ügye, Gábor Mózes kihágásos ügye iránti perük.

Popovics Servián k. t. r. b. által.

Bachner Mihály tolvajság, Igna György testisértés, Zaharia Mihály testisértés, Kiss Juliánna lopás, Gitia Juon s t. testisértés, Valesi Dánielné becsületsértés, Petri Mózes lopás Reumar Károly becsületsértés, Nicolai Csorogáriu és neje testisértés, Negru Angel Mihály testisértés, Muncsa Todoritu Malicutz testisértés, Untár Juon tolvajság, Mamula Juon George lopás, Alb Juon s társa tolvajság, Szőcs Ferencz tolvajság, Kurki Gyorgye tolvajság, Rorer Bernád becsületsértés iránti perük.

Spech Adolf k. t. r. b. által.

Teutsch György és neje becsületsértés, Vojku George becsületsértés, Bezerei Rádu testisértés, Ursz Dávid becsületsértés, Benijámin Csergezán testisértés, Béres Joancz testisértés, Szucs Juon s t. sulyos testisértés, Sebesi Sándorné becsületsértés, Szél György becsületsértés, Dodó Károly becsületsértés, ugyanaz és társa lopás iránti büntügyök.

Stoyka Antal k. t. r. b. által.

Lőrincz András tolvajság, Carpenisiánu Avram s t. sulyos testisértés és család, Márton József sulyos testisértés, Irímie Szimion tolvajság, Mihaila Petrusz s társai tolvajság, Sajtos Sigmond tolvajság, Popa Dumitru sulyos testisértés, Fuka Athanarie s t. tolvajság, Kirk Juon s t. testisértés, Germán Gratiánné becsületsértés, Manicz Irímie testisértés, Bartha Márton becsületsértés, Jakab György becsületsértés, Buzián Szivu lopás, Tischmann Károlyné becsületsértés, Balázs János becsületsértés, Kezeidi Dánielné becsületsértés, Acker József becsületsértés, Bocz Todorné s társai becsületsértés, Csorba S. Mihály lopás, Candinu Pável közintézkedések e. kh., Abrahám Ferencz s t. testisértés, Beluczki Károlyné be-

csületsértés, Henter István testisértés, Benczilla Petru becsületsértés, Szabó Márton testisértés, Csiki Mihály testisértés, Maróthi János becsületsértés, Schöffler Sándor becsületsértés, Ilinczea Nicolai testisértés iránti büntügyök.

Mégay Ferecz k. t. p. b. által.

Müller János becsület biztonság, Szantmarcsán Vaszilika közintézkedések, Roska Vaszilika testi biztonság, Mumata Filimon tulajdon, Gyurka Jánosné becsületsértés, Pető Lajos becsületsértés, Fekete Nicoláj s társai becsületsértés, Czicze Juon becsületsértés, Pap Petre s társai közhivatal köteleességei, Katzavel Nicolai s társa testi biztonság, Revu George tulajdon biztonság, Muntyán Juon közintézkedések, Prosa Gy. István s társai testi biztonság, Böhm Lászlóné becsület biztonság, Iszlai Albert s t. tulajdon iránti büntügyök.

Dr. Dózsa Miklós p. b. által.

Ványa György s t. lopás, Bölöni Lajos s t. lopás, Laczkó József becsületsértés Stojkucza Ferencz becsületsértés, Szucs Alexandru becsületsértés, Begecsán Mitru testisértés, Kuderna Tamásné becsületsértés, Constandin Pável testisértés, Niculáj Paiziu testisértés, Krájník Mária becsületsértés, Schuller Terézia becsületsértés, Tamásosvsky György becsületsértés, Kovács András becsületsértés, Krestel András testisértés, Cinba Gligor testisértés, Schuller Charlotte becsületsértés iránti büntügyök.

IV. Tanács urbéri ügyekben.

Antalfy Gábor k. t. r. b. által.

Tóthfalusi volt urbéres község a gy.-fehérvári rom. cath. püspöki urad. e. több erdők, gr. Toldalagi Roza b. Schleinitznő Kresun Jákob e. egy majorsági állomány, gr. Toldalagi Ferencz Hendel István e. egy hasonló ma-

Vizsgáljatok meg mindent, s tartsátok meg a jót!

(66)

(6—24)

Számtalan esetekben jónak bizonyult s orvosi tekintélyek és magánosak tanusítványai által ki-tüntetett gyógyszerek.

Dr. Miller móhnyóvénnyedve.

Leghathatós szer köhögés, mellhurut, nátha, nyálkásság, rekedtség, kezdődő tüdővész, s a gyermekek számárhurutja ellen; ezer meg ezer esetben bebizonyulva. — Egy eredeti üvegtégely ára, használati utasítással 3 nyelven 50 kr. o. é.

Miller óvbalzsama görcsök ellen.

Törvényes vegytani elemzés szerint 1868. ápril 8-ról a növényország leghasznosabb ne-meiből a legszorgalmatosabban készítve, erősítő és üdítő hatásánál fogva messzire kitünőleg ismerve a gyomor és végbél nyálkássága, emésztéshiány, gyomorgyengeség, görcsös gyomor-baj, vérhas, puffadás és kólika-fájdalmak ellen. Ezenkívül leghathatós és legerősebb szer hosszas és kimerítő betegségek ellen. Egy nagy üveg ára 1 frt 50 kr., kisebb üvegé 80 kr.

Valódi minőségben a következő raktárakban kapható: Maros-Vásárhelyt Bucher M. kereskedőnél, Aradon Tones és társánál, ugy Prener W.-nél, Balasfalván Schissel. K. gyógyszerésznél, Beszterczén Kelp F.-nél, Baróthon Libitzky M. gyógyszerésznél, Szászvároson Rekert gyógy., Gyulafehérvárt Frölich Gyula gyógyszerésznél, Csikszeredán Leicht F.-nél, Fogarason Steinburg I.-nél, Gy.-Ditrón Szathmári I.-nél, Gy.-Szt-Miklóson Fröhlich F.-nél, Brassóban Jekelius Nándor, Kugler Ede, Száva gyógyszerészek és Galtz G. kereskedőnél, K.-Vásárhelyt Lukács F.-nél, Kolozsvárt Binder K. gyógyszerésznél, Kovásznán Mehlik és Imre, Medgyesen Hinz A. gyógyszerésznél, Szász-Régenben Dietrich S.-nál, S.-Szt-Györgyön Csutag és társánál, Segesvárt Teutsch I. B., Szamos-Ujvárt Csauz J.-nél, Temesvárt Weszely M.-nél és I. Peiher gyógyszerésznél, Abrudbányán M. Vlád gyógyszerésznél.

Használati utasítás mindegyik szerhez három nyelven.

jorsági telek, gr. Kemény Sámuel Vuk Lup e. egy bel-állomány visszabocsátása, gr. Gyulai Sámuel Komán Nicodim és érektársai e. több belállományok iránti perük.

Felelős szerkesztő:

KUTI ALBERT.

Főmunkatárs:

DOBAI ALBERT.

(75)

(2—3)

Sz. 14270 — 1874.

polg.

Árveresési hirdetmény.

A maros-vásárhelyi kir. törvényszék által ezennel közhirrét tétetik, hogy Maros-Vásárhelyt 1874. május hava 2-án elhalt Marosi Mihály hagyatékához tartozó különféle ingóságok és Maros-Vásárhelyt és határára fekvő következő fekvőségek u. m.:

a) a szentgyörgy-negyedben 1960. h. i. sz. a. és 999. házszám alatti épületes telek 2000 frt o. é.

b) a cserealj határrészben 3760. h. i. sz. 2-od oszt. szántó 1 hold 7 □ öl 150 frt.

c) a Bodonhegy szőlőben 4359., 4390. és 4391. h. i. sz. a szőlő 504 □ öl 15 frt.

d) a Kövesdomb nevű határrészben válskut mellékén 4611. h. i. sz. a. 2-od oszt. szántó 1 hold 159 □ öl 200 frt;

e) ugyanott 4646. h. i. sz. a. 2 hold 147 □ öl szántó 400 frt;

f) a tulsó határ felső fordulójában 5402. h. i. sz. a. 1 hold 401 □ öl szántó 150 frt;

g) a felső hosszú határrészben 1 oszt. szántó 4707. h. i. sz. a. 877 □ öl 150 frt;

h) a tulsó határ felső fordulójában 5421. h. i. sz. a. 336 □ öl kaszáló 50 frt;

i) a Holt-Marosban 5579. h. i. sz. a. 1 hold 428 □ öl 1 oszt. szántó 300 frt;

k) ugyanott 5643. h. i. sz. a. 1453 □ öl 2-od oszt. kaszáló 150 frt, az örökösök önkéntes kérése folytán, közárverezésen 1874. decz.

hó 22-én d. e. 9 órakor a néhai örök-hagyónak a 999. házszám alatti házában, el fognak adatni, a következő nevezetesebb ár-v. rezési feltételek alatt:

1-ör Az elárverezendő ingó- és ingatlan javak csak becsárokon felül fognak eladatni.

2-ör Az árverezők kötelesek bánatpénzül a becsár 10% az árverezés kezdetekor kész-pénzben a kiküldött biztos kezébe letenni.

3-ör A vásárló köteles a vételár felerészét azonnal a biztos kezéhez befizetni, melybe a bánatpénz is beszámittatik; a más felerészét pedig az árverezés napjától számítandó 30 nap alatt a maros-vásárhelyi kir. törvényszékhez.

4-er A hagyatékhoz tartozó ingatlanok darabonként külön adatnak el, kikiáltási árak a fenti becsértékek.

A melyre a venni szándékozók meghivatnak.

A kir. törvényszéknek Maros-Vásárhelyt, 1874. november 10-én tartott üléséből.

(74)

(2—3)

Sz. 14653 — 1874.

polg.

FELHIVÁSI HIRDETMEY.

A maros-vásárhelyi királyi törvényszék által felhivatnak mindazok, kiknek Baczka-Madarason, 1874. június havában elhalt **b. Horváth Albert** ellen követelések van, hogy követeléseiket, ezen hirdetménynek a **hírlapban harmadszori megjelenésétől számítandó 30 nap** alatt ezen királyi törvényszékhez jelentsék be.

Maros-Vásárhelyt a kir. törvényszéknek 1874. november 17-én tartott üléséből.